

اثر بخشی بازخورد اصلاحی و انگیزه‌ای بر مسئولیت پذیری و اهمالکاری دانش آموزان پسر

امیر طاهری^۱، نرگس رسولی^۲

^۱کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، معاون پرورشی و تربیت بدنی، اداره آموزش و پرورش، خلیل آباد

^۲استادیار گروه روانشناسی، واحد کاشمر، دانشگاه آزاد اسلامی (نویسنده مسئول)

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر بازخورد اصلاحی و انگیزه‌ای بر مسئولیت‌پذیری و کاهش اهمالکاری دانش‌آموزان پسر بود. جامعه آماری شامل کلیه دانش‌آموزان پسر مقطع ابتدایی پایه ششم شهر خلیل آباد بود. در این مطالعه، نمونه‌گیری خوشه‌ای چند مرحله‌ای استفاده شد. بدین صورت که ابتدا از بین مدارس مقطع ابتدایی ۳ مدرسه و در نهایت از آموزشگاه ستارگان شهر خلیل آباد (۱۹۰ نفر) ۳۰ دانش‌آموزی که نمرات بالایی در پرسشنامه اهمالکاری تاکن (۱۹۹۱) و نمرات پایین در خرده مقیاس مسئولیت‌پذیری پرسشنامه شخصیتی کالیفرنیا (CPI-R) کسب کردند، انتخاب و به تصادف در گروه آزمایش و گروه کنترل جایگزین شدند. گروه آزمایش بازخورد انگیزه‌ای دریافت کردند. در پایان هر دو گروه مجدداً به پرسشنامه‌های تحقیق پاسخ دادند. اطلاعات پس از جمع‌آوری با روش آماری تحلیل کواریانس چند متغیره مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد بازخورد اصلاحی و انگیزه‌ای بر مسئولیت‌پذیری و کاهش اهمالکاری دانش‌آموزان پسر مؤثر است ($p < 0.05$).

واژه‌های کلیدی: بازخورد اصلاحی، انگیزه‌ای، مسئولیت‌پذیری، اهمالکاری